

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202464
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620202464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobkyne J. T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XB, XXX XX R., proti žalovanému Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 10Csp/56/2020-123 zo dňa 7. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Návrhy žalobkyne na zmenu žaloby **z a m e t a** .
- II. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 10Csp/56/2020-123 zo dňa 7. októbra 2020 **p o t v r d z u j e** .
- III. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým rozhodne o ich výške.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.06.2020 domáhala proti žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zistil, že žalobkyňa dňa 28.09.2017 uzavrela so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“, resp. „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 25.500,-- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 476,85 Eur. Úver bol dojednaný bez poistenia. Dátum prvej splátky bol 20.10.2017, konečná splatnosť 20.09.2025, fixná úroková sadzba 16,40 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 17,80 % p.a., priemerná RPMN 9,08 % p.a., odplata za poskytnutie úveru 16,40 % p.a., najvyššia prípustná hodnota odplaty 18,16 % p.a., celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť, 45.777,27 Eur. Jednalo sa o účelový úver určený na refinancovanie 3 úverov (kontokorentného úveru v Slovenskej sporiteľni vo výške 1.350,71 Eur, úveru Lepšia splátka v Poštovej banke vo výške 13.210,13 Eur a spotrebného úveru v nebankovej spoločnosti Consumer Finance Holding - Quatro - Triangel vo výške 9.640,19 Eur). Zmluva je riadne podpísaná zmluvnými stranami.

3. Zmluvu o úvere súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Preto na predmetnú vec aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Konštatoval, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov. Vyslovil, že procesná prípustnosť predmetnej určovacej žaloby je odôvodnená ustanovením § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Osobitným predpisom v danom prípade sa rozumie ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase začatia konania, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za zrejmé, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 25.500,- Eur pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 16,40 %, ktorý sa žalobkyňa zaviazal splácať 96 mesačnými splátkami vo výške 476,85 Eur počnúc od 20.10.2017 a s termínom konečnej splatnosti 20.09.2025. Konštatoval, že medzi stranami bolo sporné, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, či obsahuje všetky predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, konkrétne matematický výpočet (vzorec) RPMN, či ročná úroková sadzba v zmluve o úvere je uvedená v neprospech spotrebiteľa, a či žalovaný s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalobkyne - schopnosť splácať úver.

5. Preskúmaním obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie zistil, že údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je nepochybne v zmluve o spotrebiteľskom úvere obsiahnutý, konkrétne v jej čl. 4 bode 4.11 poslednej vete, kde sa uvádza, že „Dlžník/Spoludlžník si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese: Poštová banka, a.s., oddelenie starostlivosti o klienta, Karloveská 34, 841 04 Bratislava.“.

6. Žalobkyňa ďalej namietala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN, kam podľa jej názoru patrí aj matematický výpočet RPMN (vzorec), ako dospel veriteľ k RPMN, pričom matematický výpočet sa v zmluve nenachádza. Žalobkyňa pritom nenamietala správnosť výpočtu RPMN v úverovej zmluve, namietala len absenciu matematického výpočtu RPMN podľa vzorca. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poznamenal, že dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch) alebo uvedenie nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Uvedenie presného matematického výpočtu RPMN podľa vzorca obsiahnutého v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepatrí.

7. Uviedol, že ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa uvádza v percentuálnych bodoch, vyjadruje porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľovi pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb (táto sa vypočíta z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené). Z uvedeného mal súd prvej inštancie za zrejmé, že vzorec pre matematický výpočet RPMN je zložitý, pre priemerného spotrebiteľa ťažko pochopiteľný. Overenie správnosti výpočtu RPMN prostredníctvom vzorca je obtiažne aj pre súd, keďže dostupné internetové kalkulačky nemožno v tomto prípade použiť pre ich nepresnosť a nespoľahlivosť, pričom do výpočtu RPMN vstupujú predpoklady a vstupné možnosti, ktorými sú často sprevádzané okolnosti uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Správnosť výpočtu RPMN preto aj súd spravidla overuje dopytom na Národnú banku Slovenska. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.09.2017 obsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN, a to výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru (bezplatne), dátum zmluvy. Zmluva uvádza RPMN vo výške 17,80 %, ako aj výšku priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 9,08 %. Rovnako tak zmluva obsahuje aj ďalšiu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov v samotnom texte zmluvy: výška anuitnej splátky 476,85 Eur/mesačne, termín 1. anuitnej splátky: 20.10.2017, počet anuitných splátok: 96, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 20. deň v mesiaci. Z uvedeného mal za zrejmé, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké

a určené termínom splatnosti anuitnej splátky. To platí aj pre údaj o výške splátky. Okrem toho veriteľ kedykoľvek počas trvania zmluvy poskytne spotrebiteľovi bezodplatne výpis z účtu formou amortizačnej tabuľky.

8. K námietke žalobkyne ohľadne „úrokovej sadzby v neprospech spotrebiteľa“ súd prvej inštancie poznamenal, že s účinnosťou od 01.06.2014 bola v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka upresnená najvyššia prípustná odplata za peňažné prostriedky poskytované na základe spotrebiteľských zmlúv, a to odkazom na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktoré s účinnosťou od 01.06.2014 v § 1 ods. 1 určovalo, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov. Na účely stanovenia najvyššie prípustnej výšky odplaty sa potom s účinnosťou od 01.06.2014 použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. S účinnosťou od 01.09.2014 potom najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovuje § 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. tak, že táto odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Odplata je teda pojem širší ako úrok z úveru. V zmluve je uvedená úroková sadzba 16,40 %. Súd prvej inštancie zastával názor, že v tomto prípade (zmluva o úvere bola uzavretá dňa 28.09.2017) úroková sadzba vo výške 16,40 % nie je v rozpore so zákonom. Považoval za potrebné prihliadnuť aj k výške úveru, k tomu, že úver nebol žiadnym spôsobom zabezpečený, pričom dohodnutá úroková sadzba 16,40 % ročne nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN. Ministerstvom financií Slovenskej republiky zverejnené „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2017, stav k 30.06.2017 - pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške viac ako 6500 eur“ uvádzajú RPMN vo výške 8,96 %. Dohodnutý úrok 16,40 % je nižší ako priemerná výška RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rovnaký právny názor vyslovený napríklad v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2019-186 zo dňa 25.07.2019.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie ďalej preukázané, že pred uzavretím zmluvy veriteľ (žalovaný) zisťoval bonitu žalobkyne, dôkazom čoho je žiadosť o spotrebiteľský úver vyplnený a podpísaný žalobkyňou dňa 20.09.2017, aj údaje zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) zo dňa 22.09.2017. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver vyplýva, že žalobkyňa je rozvedená, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, od 01.02.2015 je zamestnaná v spoločnosti Delnet Slovakia s.r.o., Trenčín, IČO: 46 576 657 na dobu neurčitú s mesačným príjmom 840,-- Eur, pričom má aj ďalší príjem zo zamestnania vo výške 1.007,-- Eur. Zrážky, výživné ani iné výdavky žalobkyňa neuviedla, rovnako tak neuviedla ani úvery na splatenie. Z údajov získaných dopytom do registra SRBI mal žalovaný preukázané informácie o všetkých úveroch žalobkyne (existujúcich, ukončených, predčasne ukončených vrátane žiadostí o úver). Z uvedeného dokumentu sú zrejmé aj existujúce úvery žalovanej vrátane profilu splácania, t.j. úverového rámca, zostávajúcej sumy, počtu nesplatených splátok, príp. počtu dní po splatnosti splátky. Súd prvej inštancie na okraj poznamenal, že aj úver v zmysle úverovej zmluvy zo dňa 28.09.2017 bol poskytnutý žalobkyňi na refinancovanie troch iných úverov. Žalovaný teda preukázal, že riadne zisťoval a preveroval bonitu žalobkyne pred uzavretím zmluvy, pričom súd prvej inštancie nezistil u žalovaného hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré by malo za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 vety druhej zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto súd prvej inštancie nesúhlasil s názorom žalobkyne o absencii preverovania jej bonity zo strany žalovaného, keď žalovaný v konaní preukázal, akým spôsobom posudzoval schopnosť splácať úver žalobkyňou, zisťoval jej záväzky aj voči iným úverovým veriteľom, osobné pomery a uvedené vyhodnotil v pomere k jej príjmom prihľadnúc na úverové zaťaženie (výška deklarovaného príjmu žalobkyne 1.847,- Eur; výška splátky spotrebiteľského úveru 476,85 Eur). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobkyne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako nedôvodnú zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že v žalobe zo dňa 04.06.2020 uviedla náležitosti, pre ktoré mala za to, že jej žaloba je opodstatnená a že trvá na svojej žalobe. Za spornú skutočnosť považovala, že fixná úroková sadzba uvedená v zmluve o úvere vo výške 16,40 % nie je skutočnou výškou ročnej úrokovej sadzby, nakoľko skutočná ročná úroková sadzba podľa jej výpočtu je vo výške 79,58 %, pričom podľa Národnej banky Slovenska za 9/2017 ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 8,74 % p.a. Mala za to, že RPMN vo výške 17,80 % uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na portáli finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky je vo výške 18,02 % p.a., podľa Národnej banky Slovenska bola RPMN pre stanovenú dobu a stanovený časový úsek vo výške 9,46 % p.a. za 9/2017 a za druhý štvrtrok bola stanovená výška RPMN 9,08 %. Mala za to, že výška RPMN v zmluve o úvere predstavuje porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej považovala odplatu dojednanú v zmluve o úvere vo výške 16,40 % p.a. a najvyššiu prípustnú hodnotu odplaty 18,16 % p.a. za nesprávnu, nakoľko podľa jej výpočtu odplata predstavuje 55,70 % p.a., čo je viac ako dvojnásobok najvyššej prípustnej odplaty pri obdobných úveroch. V odvolaní tiež namietala, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola včlenená do zmluvy o spotrebiteľskom úvere v bode 4.6. nebola individuálne dojednaná, nemala možnosť ovplyvniť jej obsah a že nemala žiadnu vedomosť o tom, že ju podpísala. Ďalej namietala, že v zmluve o úvere chýba náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Nesúhlasila s tým, že na súhlas o sprístupnenie inkasnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. postačuje súhlas v bode 5.3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom rovnako chápala aj údaje o možnej reklamacii podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keď považovala za potrebné konkretizovať adresu veriteľa, na ktorej môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Predmetnú žalobu podala z dôvodu zmeny jej pomerov, nakoľko žalovaný jej v priebehu roka 2020 zasielal písomné výzvy na úhradu dlhu a jej zamestnávateľovi zaslal žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Uviedla, že celkovo uhradila sumu vo výške 10.080,-- Eur, čo pri mesačnej splátke istiny vo výške 265,53 Eur predstavuje nad rámec povinnej mesačnej úhrady do 07/2020 sumu vo výške 1.048,58 Eur, pričom o svojej finančnej situácii informovala v roku 2018 žalovaného. Navrhla, aby súd vyhlásil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne a aby žalovanému uložil povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 100 %.

12. V doplnení odvolania žalobkyňa navyše uviedla, že vzhľadom na svoju súčasnú finančnú situáciu nie je schopná splácať mesačné splátky vo výške 562,-- Eur, a preto žiadala o upravenie výšky mesačných splátok úveru na splátky vo výške 100,-- Eur. Vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Žiadala, aby súd rozhodol, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, aby žalobkyňa stanovila mesačnú splátku zo spotrebiteľského úveru vo výške 100,-- Eur a aby žalovanému uložil povinnosť žalobkyňa uhradiť trovy konania vo výške 100 %.

13. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že z odvolania a doplnenia odvolania žalobkyne nie je možné jednoznačne určiť, čoho sa žalobkyňa skutočne domáha. Mal za to, že uvedené podania neobsahujú náležitosti odvolania tak, ako ich predpisuje § 363 CSP, t.j. nie je možné z nich vyvodiť z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, nie je zrejmé označenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda a z akých dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Taktiež považoval za nesprávny odvolací návrh. Uviedol, že odvolanie žalobkyne okrem toho, že neobsahuje predpísané náležitosti len kopíruje obsah podanej žaloby a toto dopĺňa v súlade s obsahom vyjadrenia žalovaného zo dňa 14.07.2020 k žalobe, v ktorom vytykal vady žaloby, pričom tieto žalobkyňa odstraňovala až v jej odvolaní. Poukázal na to, že k námietkam žalobkyne uvedeným v žalobe sa vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 14.07.2020. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že z jej strany nedošlo k rozdielnosti odvolacích návrhov, nakoľko tieto žalobné návrhy sa stotožňujú s výnimkou bodu 2 v odvolaní proti napadnutému rozsudku, a to zdranie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú v doplnení zabudla uviesť, avšak mala za to, že chyba v písaní nie je dôvodom na zastavenie konania. Nesúhlasila s názorom žalovaného, že nemôže dopĺňať návrhy o ďalšie výroky, nakoľko podľa jej

vedomostí môže dopĺňať svoje podania, žalobné návrhy až do právoplatnosti rozhodnutia súdu. Preto opätovne žiadala o preskúmanie zmluvy o úvere a jej príloh ex officio. Poukázala na to, že zmluva o úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i), j), k), l) a z) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že v zmluve o úvere je uvedená nesprávna úroková sadzba, RPMN a odplata mala za to, že jej žaloba, ako aj odvolanie proti napadnutému rozsudku sú dôvodné. Navrhla, aby súd určil, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne, žalovanému uložil povinnosť uhradiť trovy konania a žalobkyňu priznal ako úspešnej strane 100 % úspešnosť v danom spore.

15. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. V celom rozsahu sa pridržiaval obsahu svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobkyne zo dňa 21.12.2020. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že návrhy môže dopĺňať až do právoplatnosti rozhodnutia súdu. Uviedol, že aj napriek tomu, že je potrebné osobitne posudzovať skončenie dokazovania v sporoch s ochranou slabšej strany platí, že slabšia strana môže predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ku ktorému v tejto súdnej veci došlo dňa 07.10.2020, pričom súd prvej inštancie postupoval zákonne a procesne správne. K námietke žalobkyne ohľadom absencie predpokladov pre výpočet RPMN doplnil, že zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o matematickom výpočte tak, ako to uvádza žalobkyňa. Poukázal na spôsob výpočtu RPMN podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá sa transpozíciou premietla v slovenskom právnom poriadku v zákone a o spotrebiteľských úveroch. Zo vzorca na výpočet RPMN je zrejmé, že pre jej výpočet v zmluve sú výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. Nestotožnil sa s názorom potreby uvádzania matematického vzorca do zmluvy. Zhodne s obsahom jeho vyjadrenia k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.06.2020 sa proti žalovanému domáhala určenia, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2017 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný v článku 1 bol 1.1. zmluvy o úvere bol označený ako Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890. Z čl. 2. zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný žalobkyňu poskytol úver vo výške 25.500,-- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 96 mesačných splátkach po 476,85 Eur, s tým, že splatnosť prvej mesačnej splátky si dohodli na deň 20.10.2017, splatnosť mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci a splatnosť poslednej 96 splátky na deň 20.09.2025. Zmluvné strany si v tomto článku zmluvy o úvere dojednali fixnú úrokovú sadzbu vo výške 16,40 Eur p.a., RPMN vo výške 17,80 % p.a., priemernú RPMN vo výške 9,08 %, odplatu za poskytnutie úveru vo výške 16,40 %, najvyššiu prípustnú hodnotu odplaty vo výške 18,16 % p.a. Zo zmluvy o úvere tiež vyplýva, že žalovaný žalobkyňu poskytol úver za účelom splatenia troch úverov, a to kontokorentného úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s., Bratislava, úveru Lepšia splátka v Poštovej banke, a.s., Bratislava a spotrebného úveru v Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel - nebanková spoločnosť. Z čl. 4. bod 4.10 zmluvy o úvere vyplýva, že dlžník (spoludlžník) môže kedykoľvek a bezplatne požiadať o výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady. Z čl. 4. bod 4.11. zmluvy o úvere vyplýva, že dlžník (spoludlžník) si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese: Poštová banka, oddelenie starostlivosti o klienta, Karloveská 34, 841 04 Bratislava. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 19.09.2017 vyplýva, že žalovaný zisťoval pred uzavretím zmluvy o úvere bonitu žalobkyne. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver vyplýva, že žalobkyňa je rozvedená, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaná v spoločnosti DELNET SLOVAKIA, s.r.o., Trenčín, IČO: 46 576 657 na dobu neurčitú s mesačným príjmom 840,-- Eur, má aj ďalší príjem zo zamestnania vo výške 1.007,-- Eur. Z údajov

získaných žalovaným zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) mal žalovaný preukázané informácie o všetkých úveroch žalovanej, pričom z výpisu uvedeného registra vyplývajú všetky existujúce úvery žalovanej vrátane jej platobnej disciplíny.

18. Žalobkyňa v odvolaní a doplnení odvolania sa okrem určenia, že úver zo zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a určenia výšky mesačnej splátky spotrebiteľského úveru vo výške 100,-- Eur. Uvedené odvolací súd podľa § 124 ods. 1 CSP, podľa ktorého každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu, posúdil ako návrh na zmenu žaloby.

19. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

20. Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

21. Podľa citovaného ustanovenia § 296 CSP v spotrebiteľských sporoch môže spotrebiteľ predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej.

22. Zmenou žaloby podľa § 140 CSP je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, pričom podľa citovaného ustanovenia § 371 CSP zmenu žaloby v odvolacom konaní zákon nepripúšťa, nakoľko umožnenie zmeny žaloby v štádiu odvolacieho konania by znamenalo to, že prieskum, ktorý má odvolací súd uskutočniť by sa stal irelevantným. Umožnenie zmeny žaloby v štádiu odvolacieho konania by malo za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie. Takýto postup by odporoval základnému účelu civilného sporového konania, ktorým je poskytnutie rýchlej, efektívnej a spravodlivej ochrany ohrozeným a porušeným právam za súčasnej vysokej miery zodpovednosti strán sporu za výsledok konania.

23. Odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa pôvodnou žalobou proti žalovanému domáhala určenia, že úver zo zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov, pričom o tejto žalobe rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. Žalobkyňa až v odvolaní a doplnení odvolania proti tomuto rozsudku podala návrhy na zmenu žaloby tak, že žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a určenia výšky mesačnej splátky spotrebiteľského úveru vo výške 100,-- Eur. Vzhľadom na to, že podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť, odvolací súd uvedené návrhy žalobkyne na zmenu žaloby zamietol.

24. Odvolací súd ďalej prejednal odvolanie žalobkyne proti napadnutému rozsudku.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom

berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 20 až 43.

32. Podľa § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

33. Podľa § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkolvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

34. V prejednávanej prípadnej súd prvej inštancie správne zistil, že žalobkyňa mala pri uzatvorení zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa a že zmluva o úvere, ktorú uzavrela so žalovaným spĺňa kritériá vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dospel k správnejmu záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným obsahuje údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže ako spotrebiteľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj o adrese veriteľa, na ktorej mohla žalobkyňa uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť vyplýva z čl. 4., bod 11. poslednej vety zmluvy o úvere. Z uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že zmluva o úvere obsahuje údaj o adrese žalovaného, na ktorej si žalobkyňa ako spotrebiteľka mohla uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Odvolací súd preto námietku žalobkyne, že

zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch a že z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov považoval za nedôvodnú.

36. V danom prípade žalobkyňa namietala, že v zmluve o úvere absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to že v nej neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Podľa vzorca pre výpočet RPMN uvedeného v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o úvere musí obsahovať údaje, ktoré sú potrebné na výpočet RPMN. Týmito údajmi sú výška úveru, dátum prvej splátky úveru, dátum poslednej splátky úveru, výška splátky, interval splátok, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Odvolací súd mal zo zmluvy o úvere preukázané, že táto obsahuje všetky údaje potrebné na výpočet RPMN, a to výšku poskytnutého úveru v sume 25.500,-- Eur, termín prvej mesačnej splátky dňa 20.10.2017, termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.09.2025, termín každej mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci, výšku mesačnej anuitnej splátky po 476,52 Eur a odplatu za poskytnutie úveru. Z uvedeného dôvodu odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľskom úvere, pričom žalobkyňa v konaní žiadnym spôsobom nespochybnila správnosť výpočtu RPMN, čo by malo za následok, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere by bol bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vzorec pre matematický výpočet RPMN uvedený v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je pre priemerného spotrebiteľa ťažko pochopiteľný, pričom výpočet RPMN na niektorej internetovej stránke nie je záväzný, t.j. takýto údaj o výške RPMN nie je možné považovať za relevantný.

37. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2.štvrtrok 2017 odvolací súd mal preukázané, že RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,-- Eur predstavovala výšku 8,96 %. Pokiaľ teda v zmluve o úvere bola uvedená RPMN vo výške 8,96 %, odvolací súd dospel k záveru, že údaj o výške RPMN bol v zmluve o úvere uvedený v súlade s § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere obsahuje náležitosť vyplývajúcu z § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže zo zmluvy vyplýva výška mesačných anuitných splátok po 476,85 Eur, počet splátok 96 mesiacov, termíny splátok istiny, úrokov k 20. dňu v mesiaci. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere obsahuje správnu výšku RPMN v súlade s § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch a obsahuje aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd dospel k záveru, že z tohto dôvodu nie je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

38. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že úroková sadzba v zmluve o úvere bola dojednaná v neprospech spotrebiteľa, odvolací súd poukazuje na znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy o úvere, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom v danom prípade je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Nariadenie vlády Slovenskej republiky“). Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Priemerná RPMN podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2017 (platných pre stanovenie RPMN v čase uzavretia

zmluvy o úvere) v danom prípade predstavovala 8,96 %, pričom dvojnásobok tejto priemernej RPMN predstavuje 17,92 %. Z uvedeného je teda zrejmé, že dohodnutá odplata za poskytnutie úveru vo výške 16,40 % p.a. je nižšia ako dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že dohodnutá odplata za poskytnutie úveru vo výške 16,40 % nebola dojednaná v rozpore so zákonom.

39. Odvolací súd sa nakoniec stotožnil aj s posúdením súdu prvej inštancie týkajúcim sa zisťovania, či žalovaný pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne ako spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 20.09.2017 (žalobkyňa podpísala dňa 19.09.2017) vyplýva, že žalovaný skúmal schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, t.j. zisťoval stav žalobkyne, počet vyživovaných dedí v domácnosti, zamestnávateľa žalobkyne, príjem žalobkyne, pričom zistil, že má mesačný príjem zo zamestnania vo výške 840,-- Eur a iný príjem zo zamestnania vo výške 1.007,-- Eur. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným tiež vyplýva, že poskytnutý úver slúžil na refinancovanie troch iných úverov. Žalovaný zároveň prostredníctvom dopytu zo Spoločného registra bankových informácií zisťoval existujúce úvery žalobkyne, profil ich splácania, t.j. celkové výšky poskytnutých úverov, periodicitu ich splácania a počtu dní po lehote splatnosti splátky. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzavretím zmluvy o úvere so žalobkyňou s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, pričom vzal do úvahy dobu na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytoval, výšku spotrebiteľského úveru, príjem žalobkyne a aj účel poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že v danom prípade u žalovaného neexistuje hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo by malo za následok, že poskytnutý úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov.

40. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec správne právne posúdil a dospel k správne mu záveru, že žaloba žalobkyne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nie je dôvodná. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

41. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

42. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).